

РЕШЕНИЕ

№ 4673

гр. София, 13.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

**ЧЛЕНОВЕ: Силвия Житарска
Адриан Янев**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4697** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 179 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Адвокатско дружество „Е. Ф.“, БУЛСТАТ:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], [жилищен адрес] офис №10, представлявано от адв. Е. Ф. и Адвокатско дружество „Ф., Т., М.“,[ЕИК], със седалище на дружеството в [населено място] /присъединено административно дело №7181 от 2020г. по описа на АССГ на основание чл. 213 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК/ срещу Условия за кандидатстване и изпълнение на одобрените проекти за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност" 2014-2020 по Процедура за подбор на проекти BG16RFOP002 - 2.073 „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“ /наричани надолу в настоящото решение – „условията“, точка 11.1. – Критерии за допустимост на кандидатите, подточка 1, в частта „регистрирани съгласно Търговския закон или Закона за кооперациите“. При условията на кумулативност се обжалва и Методология и критерии на Комитета за наблюдение на ОПИК за подбор на операции, в частта относно изискването „регистрирани съгласно Търговския закон или Закона за кооперациите“, одобрена с решение на Комитета за наблюдение на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност" 2014-2020.

В изпълнение на чл. 181, ал. 1 и 2, вр. чл. 188 от АПК оспорването е съобщено чрез публикуване в Държавен вестник, бр. 34 от 23.04.2021г., стр. 168, на електронната страница на Върховния административен съд и чрез поставяне на обявление на определеното за това място в Административен съд София-град.

Във връзка с постъпила по делото молба с вх. №34669/04.11.2020г. за присъединяване към оспорването, на основание чл. 182, ал.3 от АПК, с протоколно Определение от 04.06.2021г. е допуснато присъединяване към оспорването на Адвокатско дружество „С. и К.“, БУЛСТАТ:[ЕИК], представлявано от адв. К..

В жалбата на Адвокатско дружество „Е. Ф.“ са изложени съображения за отмяна на Условия за кандидатстване и изпълнение на одобрените проекти за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 по Процедура за подбор на проекти BG16RFOP002 - 2.073 „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“, точка 11.1. – Критерии за допустимост на кандидатите, подточка 1, в частта „регистрирани съгласно Търговския закон или Закона за кооперациите“, както и на Методология и критерии на Комитета за наблюдение на ОПИК за подбор на операции, в частта относно изискването „регистрирани съгласно Търговския закон или Закона за кооперациите“, одобрена с решение на Комитета за наблюдение на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020.

Жалбоподателят счита, че изискването за допустимост по цитираната оперативна програма към кандидатите да са регистрирани само съгласно Търговския закон /ТЗ/ и Закона за кооперациите /ЗК/ е нецелесъобразно и противоречи на редица материалноправни разпоредби, установени за забрана на дискриминацията и за гарантиране на равенството, правата и възможностите. Изтъква се, че изискването противоречи на правилата за държавните помощи по чл. 101 от ДФЕС, разглеждан във връзка с член 4, параграф 3 от ДЕС, който задължава държавите-членки да не приемат или запазват в сила мерки, които могат да премахнат полезното действие на правилата на конкуренцията, приложими за предприятията, доколкото адвокатските дружества в България са изключени от процедурата само защото не са регистрирани по Търговския закон /ТЗ/ или Закона за кооперациите /ЗК/. Счита, че изключването на микро и малките предприятия, които не са регистрирани по ТЗ или ЗК, от достъпа до безвъзмездна помощ по процедурата, е нецелесъобразно – противоречи на целта на закона и целите на ОПИК.

Счита, че в случая не са спазени разпоредбите на чл. 3 и чл. 4 от ЗУСЕСИФ, тъй като помощта се предоставя при условия, различни от одобрените от Европейската комисия /ЕК/ за ОПИК. Твърди се, че е налице противоречие на изискването за допустимост на кандидатите по т.11.1.1. от условията за кандидатстване с разпоредбите за забрана на дискриминацията и за гарантиране на равенството в правата и възможностите. Сочи, че съгласно одобрената от ЕК Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“, целевата група по приоритет 2.2. са малките и средни предприятия, а типовете допустими бенефициенти са съществуващи микро, малки и средни предприятия, кълстери, асоциации на бизнеса, както и организации и институции, които са свързани с осъществяването на дейности и предоставянето на услуги в подкрепа на бизнеса и подобряване на бизнес средата, поради което счита, че с въведеното ограничение, а именно– кандидатите да бъдат регистрирани по ТЗ или КЗ, противоречи на стратегическите параметри на

подпомагането, одобрени от ЕК. В подкрепа на последното се изтъква, че според §1, т.1 от ДР на Закона за малките и средни предприятия /ЗМСП/, дефиницията за микро и малки предприятия не се изчерпва само с тези субекти, регистрирани по ТЗ и ЗК, а обхваща всички субекти, които извършват стопанска дейност, независимост от организационната форма.

Жалбоподателят изтъква, че изключването на адвокатските дружества от допустимите за кандидатстване и подпомагане предприятия по процедурата само заради това, че не са регистрирани по ТЗ или ЗК, ги поставя в по-неблагоприятно положение спрямо микро и малките предприятия, които са регистрирани по тези два закона, тъй като няма да могат да получат държавна помощ за справянето с икономическите последици и затруднения, породени от пандемията, което пък от своя страна представлява пряка дискриминация на основата на лично и обществено положение, която е забранена от разпоредбите на чл. 6 и чл. 19 от Конституцията на Република България /КРБ/, чл. 4 и чл. 37, ал.2 във връзка с чл. 3 от Закона за защита от дискриминацията и чл. 29, ал.1, т.2 от Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/. Сочи, че е налице противоречие на изискването за допустимост на кандидатите по т. 11.1.1 от условията за кандидатстване с правилата за държавните помощи по чл. 101 от ДФЕС, разглеждан във връзка с член 4, параграф 1 от ДЕС. Изтъква, че в Република България правни консултации могат да предоставят както вписаните по реда на Закона за адвокатурата адвокати и адвокатски дружества, така и търговски дружества, регистрирани по реда на ТЗ (Посочено е Решение №140/03.11.2010г., постановено по т.д. №90/10г. на първо търговско отделение на ВКС), поради което подпомагайки само тези, регистрирани по ТЗ и ЗК, адвокатските дружества биват поставени в по-неблагоприятно положение в сравнение с техните конкуренти. В подкрепа на изложеното в жалбата се посочва още, че адвокатите и адвокатските дружества, опериращи на пазара на консултантски услуги, които извън консултантската си дейност, предоставяха и услуги по процесуално представителство, са били изцяло лишени от тази възможност поради спиране работата на съдилищата, съгласно Решения на Висшия съдебен съвет, обективирани в Протокол №9/15.03.2020г., изменен с Протоколи №10/16.03.2020г. и №11/31.03.2020г.

С молба от 03.06.2021г. се твърди, че по отношение на изключването на адвокатските дружества от кръга на допустимите за подпомагане кандидати по процедурата се нарушава забрана за извършена дискриминация, поради което счита, че тежестта на доказване в процеса следва да се извърши съобразно изискванията на чл. 9 от Закона за защита на дискриминацията. В подкрепа на направените на изложените в жалбата констатации са Представени са Удостоверение от 26.11.2013г. /лист 171/ за регистрация по ЗДДС; Искане от 19.09.2020г. за получаване на статистическа информация за броя на активните микро и малки предприятия към 30.06.2019г. /лист 172/ и Справка за предприятията, включени в списъците на финансираните проектни предложения, чиито предмет включва правни консултации, правни услуги, юридически консултации, юридически услуги /лист 174/. Претендират се направените по делото разноски.

2. С жалбата на Адвокатско дружество „Ф., Т., М.“ се иска обявяване нищожността, респективно отмяната на Условия за кандидатстване и изпълнение на одобрените проекти за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 по Процедура

за подбор на проекти BG16RFOP002 - 2.073 „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“, точка 11.1. – Критерии за допустимост на кандидатите, подточка 1, в частта „регистрирани съгласно Търговския закон или Закона за кооперациите“. При условията на кумулативност се обжалва и Методология и критерии на Комитета за наблюдение на ОПИК за подбор на операции, в частта относно изискването „регистрирани съгласно Търговския закон или Закона за кооперациите“, одобрена с решение на Комитета за наблюдение на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност" 2014-2020.

Релевират се доводи за наличие на противоречия с материалния закон, в това число на правото на Европейския съюз относно държавните помощи и на забраната за предотвратяване, ограничаване или нарушаване на конкуренцията в рамките на вътрешния пазар. Изтъква се, че условията за кандидатстване и изпълнение на одобрените проекти за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ противоречат на чл. 101, параграф 2 от Договора за функциониране на Европейския съюз и чл. 107 от ДФЕС и на българското законодателство. Сочи се още, че изискването за допустимост на кандидатите да са регистрирани само по ТЗ или ЗК противоречи на редица материалноправни разпоредби, установени за забрана на дискриминацията и за гарантиране равенството в правата и възможностите в това число и на правилата за държавните помощи по чл. 107 от ДФЕС, доколкото представената помощ заплашва да наруши конкуренцията. Твърди се още, че така заложено изискването за допустимост нарушава чл. 101 от ДФЕС, разглеждан във връзка с член 4. параграф 3 от ДЕС. Изтъкват се съображения за противоречие на изискването за допустимост на кандидатите по т. 11.1.1. от условията на кандидатстване с разпоредбите за забрана на дискриминацията и гарантиране равенството в правата и възможностите и с целта на закона. Претендират се разноски, за които е представен списък /лист 146 по делото/.

3. В представените по делото писмени бележки от Адвокатско дружество „С. и К.“ се изразява становище, че изключването на определена категория предприятия, в частност адвокатските дружества по процесната Процедура BG16RDIO002-2.073 „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“, е довело до нарушение на свободната и лоялна конкуренция в рамките на вътрешния пазар. Изтъква се, че макар и да не е задължително всяка държава-членка на ЕС да подпомага всички сектори на икономиката си еднакво, то веднъж определила нуждата от подпомагане на микро и малките предприятия, неоснователно е изключила тези, регистрирани по Закона за адвокатурата, доколкото същите не са подпомогнати по друга процедура.

Ответникът - Главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител Управляващ орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност" 2014-2020 – по оспорването на Условия за кандидатстване и изпълнение на одобрените проекти за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност" 2014-2020 се представлява от главен експерт М., който оспорва жалбите. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. При условие, че жалбите бъдат уважени, моли съда да намали претендираните адвокатски възнаграждение като прекомерни.

Ответникът - Заместник-министър на икономиката и председател на Комитета за наблюдение на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност" 2014-2020

– по оспорването на Методология и критерии на Комитета за наблюдение на ОПИК за подбор на операции се представлява от главен експерт М., който оспорва жалбите. Претендира разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор К. дава заключение за неоснователност на жалбите.

Административен съд – София – град, XVI троен състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Със Заповед №РД-16-785/17.05.2019г. /лист 59/ Министърът на Икономиката и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020г. е определен и.д. главния директор на главна Дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ за лице, което да изпълнява функциите на ръководител на Управляващия орган по приоритетни оси 1,2,3 и 4 на ОПИК.

Със Заповед № РД-16-375/12.05.2020г., /лист 33-35/, на основание чл. 9, ал.5, изр.2, чл. 26, ал.2 и 6, чл. 27, ал.1 и 2, изр.2 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/, чл. 30, ал.1, т.2 от Устройствения правилник на Министерството на икономиката, чл. 5, ал.1 от Постановление № 162 на Министерски съвет от 2016г. за определяне на детайлни правила за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програмите, финансирани от Европейските структурни инвестиционни фондове за периода 2014-2020, чл. 21, ал.1, т.2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020г., т.1 и т.2 от Решение на Народното събрание за обявяване на извънредно положение върху цялата територия на Република България от 13 март 2020г. до 13 април 2020г. и от Решение за удължаване на срока на обявеното извънредно положение до 13 май 2020г., Постановление №91 от Министерски съвет от 2020г. за реда и начин на проверка на документите, представени от кандидатите за безвъзмездна финансова помощ и бенефициентите по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност: 2014-2020, т.1 от Решение №574 на Министерски съвет от 13.07.2016г. за определяне на управляващ и сертифициращ орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, Заповед №РД-13-5/06.01.2020г. на Министъра на икономиката, в изпълнение на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, одобрена с Решение за изпълнение №С(2015) 1699 на Европейската комисия от 13.03.2015г. за одобряване на някои елементи на оперативната програма „Иновации и конкурентоспособност“ за подкрепа от Европейския фонд за регионално развитие по цел „Инвестиции за растеж и работни места“ в България, последно изменена с Решение за изпълнение №С (2018) 8712 на Европейската комисия от 11.12.2018г. във връзка с Методология и критерии за подбор на операции по процедура BG16RFOP002 - 2.073 „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ по Инвестиционен проект 2.2. „Капацитет за растеж на М.“, приоритетна ос 2 „Предприемачество и капацитет за растеж на М.“ на ОПИК, одобрени от Комитета за наблюдение на ОПИК и Оперативна програма „Инициатива за малки и средни предприятия“ 2014-2020 (ОПИМСП), Главният директор на главна Дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и

Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 са утвърдени в Условието за кандидатстване и изпълнение по процедура на подбор на проекти BG16RFOP002-2.073 „Подкрепа на микро и малки предприятие за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“.

С точка 11.1 Критерии за допустимост на кандидатите в подточка 1 е прието, че допустими по процедурата за подбор на проекти са само кандидати, които са „юридически лица и еднолични търговци, регистрирани съгласно Търговския закон или Закона за кооперациите“.

С Решение на Комитета за наблюдение на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, одобрена с Решение на комитета за наблюдение на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 и Оперативна програма „Инициатива за малки и средни предприятия“ 2014-2020 от 12.05.2020г. е одобрена Методология и критерии на Комитета за наблюдение на ОПИК за подбор на операции. В точка 2 от Методологията и критерии за подбор на операции в частта „допустими кандидати“ е посочено, че „допустими по настоящата процедура за подбор на проекти са само кандидати, които са търговци по смисъла на Търговския закон или Закона за кооперациите“.

По делото са приложени Заповед № РД-16-375/12.05.2020г. /лист 33-35/ за утвърждаване на пакет документи и условия за кандидатстване; Условия за кандидатстване и изпълнение /лист 36-49/; Решение на комитета за наблюдение на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност: 2014-2020 (ОПИК) и Оперативна програма „Инициатива за малки и средни предприятия“ 2014-2020г., с което е одобрена Методология и критерии за подбор и операции по процедура „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“, Приоритетна ос 2 „Предприемачество и капацитет за растеж на М.“, Инвестиционен приоритет 2.2. „Капацитет за растеж на М.“ на ОПИК /лист 50 по делото/; Протокол №2 от писмена процедура за неprisъствено взема на решение на Комитета за наблюдение на ОПИК и на ОП „Инициатива за малки и средни предприятия“ 2014-2020 (ОПИМСП), проведена в периода 24 април – 5 май 2020г. /лист 51 -52 по делото/; Методология и критерии за подбор на операции /лист 53-55/; Разпечатка от обявено обществено обсъждане на процедурата /лист 56/; Разпечатка ИСУН за проектно предложение /лист 57/; Разпечатка от официалния вестник на Европейския съюз от 12 юни 2020г. /лист 149-152/; Документ от Европейската комисия от 13.05.2020г. на английски език. 166 – 168/, както и превод на български език /лист 154-165/.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбите:

Жалбите са допустими като подадени от лица с правен интерес - с оспорваните от тях общ административен акт- Условията за кандидатстване и изпълнение по процедура на подбор на проекти BG16RFOP002-2.073 „Подкрепа на микро и малки предприятие за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ се засягат техни права и законни интереси. Жалбата е подадена в предвидения от закона срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

В частта ,касаеща Методологията и критериите за подбор и операции по

процедура „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“, настоящият съдебен състав намира, че жалбите следва да се оставят без разглеждане по следните съображения: К. за наблюдение на ОПИК 2014 – 2020 е създаден в изпълнение на изискването на чл. 47, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (Регламент (ЕС) № 1303/2013/Регламентът).

На ниво национално законодателство създаването, съставът, функциите и начинът на функциониране на КН за програмен период 2014 – 2020 г. са регламентирани в Постановление № 79 на МС от 10.04.2014 г. (ПМС № 79/2014 г.) Съгласно чл. чл. 11 от ПМС № 79/2014 г. КН на съответната програма е колективен орган, основан на принципа на партньорството, чиито функции са посочени в ал. 2 на разпоредбата. Сред правомощията на КН са да разглежда и одобрява предложените от ръководителя на управляващия орган на съответната програма методология и критерии за подбор на операции, както и последващи изменения и допълнения в тях, а за операции, при които се предвижда финансовата помощ да се предоставя по повече от една програма – в частта за съответната програма (т. 1); да съгласува по предложение на ръководителя на управляващия орган на съответната програма индикативна годишна работна програма, както и последващи изменения в тях (т. 2); да разглежда и одобрява предложения за изменения на програмата, включително за преразпределение на средства по приоритетните оси на съответната програма или програми (т. 13). Функциите на мониторинговия комитет са регламентирани в чл. 49 от Регламента. Съгласно уредбата в Регламента, на заседанията на мониторинговия комитет се прави преглед на изпълнението на програмата и на напредъка в посока на постигането на нейните цели. Той подлага на разглеждане всички въпроси и отчита посочените в Регламента обстоятелства, касаещи съответната програма и изпълнението ѝ. Може да отправя коментари към УО и извършва мониторинг на действията, предприети вследствие на неговите коментари.

Функциите на Комитетите за наблюдение и партньорство при управлението на средствата от ЕСИФ са регламентирани и в Глава втора „Институционална рамка“, Раздел II от ЗУСЕСИФ. В националната правна рамка КН не са посочени сред органите и структурите за управление на средствата от ЕСИФ, изброени в Глава II, Раздел I от ЗУСЕСИФ. Видно от чл. 14, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, правомощията на КН са свързани с одобряване и съгласуване на предложения на ръководителя на УО на съответната програма. КН разглежда изпълнението, следи за напредъка в постигането на целите и приоритетите на съответната програма и в изпълнението на предварителните условия, разглежда и одобрява предложения за изменения на съответната програма, включително за преразпределение на средства по приоритетните оси или

приоритети, разглежда и други въпроси, свързани с изпълнението на съответната програма.

От посочената уредба в Регламент (ЕС) № 1303/2013 и ЗУСЕСИФ, следва изводът, че КН не е административен орган с властнически правомощия, а координиращ орган, осъществяващ държавната политиката по отношение на съответната програма.

В Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) също се съдържа регламентация на Комитетите за наблюдение. Според чл. 14 от с. 3. изпълнението на програма по чл. 3, ал. 2 се наблюдава от комитет, който е колективен орган, сред чиито функции са да одобрява по предложение на ръководителя на управляващия орган на съответната програма методологията и критериите, използвани за подбор на операции, да съгласува по предложение на ръководителя на управляващия орган на съответната програма индикативни годишни работни програми, да разглежда изпълнението и следи за напредъка в постигането на целите и приоритетите на съответната програма спрямо дефинираните в нея индикатори, да следи за напредъка в изпълнението на предварителните условия, които не са изпълнени към датата на одобрението на съответната програма от Европейската комисия, да разглежда и одобрява предложения за изменения на съответната програма, включително за преразпределение на средства по приоритетните оси или приоритети и да разглежда и други въпроси, свързани с изпълнението на съответната програма.

Предвид нормативна уредба, настоящият съдебен състав намира, че Комитетите за наблюдение не са органи на управление на съответната оперативна програма, а органи с надзорни функции. Този извод се налага както от текста на разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, според която комитетите се създават за наблюдение изпълнението на програмата, а не за оперативно управление, така и от обстоятелството, че правната регламентация на комитетите се съдържа в раздел II на Глава втора от ЗУСЕСИФ, а не в раздел първи на същата глава - "Органи и структури за управление на средствата от ЕСИФ". Функциите на Комитетите по наблюдение определят и правната природа на техните актове.

С оспорения по делото акт КН на ОПИК 2014-2020 е приел решение за одобрение на методологията и критериите за оценка на проектни предложения по процедура „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“. Посоченото решение е израз на надзорните функции на КН спрямо актовете и действията на УО и с тях не се засягат непосредствено права и законни интереси на граждани и организации. Такива не следват и от предвиденото в чл. 43, ал. 1 от ЗУСЕСИФ изискване документът посочващ конкретен бенифициер/и при процедура чрез директно предоставяне безвъзмездната финансова помощ да бъде одобрен от КН. Методологията и критериите за оценка се изготвят от УО и се одобряват от Комитета за наблюдение. Касае се за волеиязвления на колективния орган, които не представляват общ административен акт, тъй като са израз на упражняваните надзорни функции върху изпълнението на оперативната програма, а управлението на самата програма, в това число издаването на общи или индивидуални

административни актове, е възложено на УО. Предвид изложеното, настоящият състав намира, че е налице е хипотезата на чл. 159, т. 1 от АПК – липса на подлежащ на оспорване пред съда административен акт, поради което и в тази част следва да се оставят жалбите без разглеждане и да се прекрати производството по делото./ в същия смисъл и определение № 10159/02.07.2019г по адм. Дело № 4310/2019г на ВАС VII отд./

Доколкото всички адвокати и адвокатски дружества са изключени от кръга на лицата, които биха могли да бъдат подпомогнати по реда на Програмата, то всеки един от жалбоподателите по настоящото производство попада в кръга на лицата, чиито права са засегнати. Правният интерес на жалбоподателите е обоснован с обстоятелството, че всеки един от тях е адвокатско дружество, което към датата на започване на програмата за подпомагане, е вписано на основание чл. 62, ал.2 от Закона за адвокатурата в Регистъра на адвокатските дружества. Адвокатско дружество „Е. Ф.“ е вписано в Регистъра на адвокатските дружества при Софийски градски съд под №392, том 7, стр. 92 по фирмено дело №322/2015г. /Удостоверение от 17.09.2019г., лист 18 по делото/. Адвокатско дружество „Ф., Т., М.“ е вписано с в Регистъра на адвокатските дружества под №1, том 1, стр.2 по фирмено дело №1344/2006 на Окръжен съд Бургас. /Удостоверение от 08.05.2020г., лист 53 от административно дело №5596/2020г./ Адвокатско дружество „С. и К.“ е вписано в Регистъра на адвокатските дружества с Решение №2 от 27.03.2019г. по фирмено дело №9/2018г. на Софийски градски съд.

Неоснователно се явява възражението на ответника – Главен директор на главна Дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и ръководител управляващ орган на оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020г. по отношение липсата на правен интерес на присъединеното в производството на основание чл. 182, ал.3 от АПК - Адвокатско дружество „С. и К.“. Макар и да не са налице данни дружеството да участвало в процедурата по предоставяне на безвъзмездна финансов помощ, то същото е вписано в Регистъра на адвокатските дружества и изначално е изключено от кръга на лицата, които биха могли да бъдат подпомогнати по програмата.

По основателността на жалбите:

Разгледана по същество, жалбите са **основателни**.

Съгласно [чл. 26, ал. 1 ЗУСЕСИФ](#) ръководителят на управляващия орган утвърждава за всяка процедура насоки и/или друг документ, с които определя условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти.

В изпълнение на посочената разпоредба, Условията за кандидатстване и изпълнение на одобрените проекти за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ /ОПИК/ 2014-2020 по Процедура за подбор на проекти BG16RFOP002 - 2.073 „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“, са утвърдени със Заповед №РД-16-375/12.05.2020г. /лист 33 по делото/, които по своята правна същност представляват общ административен акт по смисъла на [чл. 65 АПК](#) -с еднократно правно действие (за конкретната процедура) и с

него се създават права и задължения, съответно непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на неопределен брой лица - кандидатите за предоставяне на безвъзмездна помощ.

Самата процедура по утвърждаването е уредена в [чл. 26, ал. 2 - 9 ЗУСЕСИФ](#). В изпълнение на разпоредбата на чл. 26, ал.2 от ЗУСЕСИФ с Решение на комитета за наблюдение на ОПИК 2014-2020 е одобрена Методология и критерии за подбор на операции по процедура „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19” Приоритетна ос 2 „Предприемачество и капацитет на растеж на М.“, Инвестиционен приоритет 2.2. „Капацитет за растеж на М.“ на ОПИК, при съответствие с опростените процедурни правила на действащата разпоредба на чл. 21, ал.4 от Закона за мерките и действията по време на извънредно положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020г., обн. ДВ, бр. 28 от 24 март 2020г.

Съгласно чл. 26, ал.4 от ЗУСЕСИФ, проектите на документи по ал. 1, при процедура чрез подбор, се публикуват на интернет страницата на съответната програма и в ИСУН преди внасянето им за утвърждаване. Управляващият орган осигурява на заинтересованите лица възможност за писмени възражения и предложения в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от една седмица. За неуредените въпроси, свързани с общественото обсъждане, се прилага [глава пета, раздел II от Административнопроцесуалния кодекс](#). Разпоредбите на [АПК](#) във връзка с издаването на общи административни актове включват процедури по публично оповестяване на откритото производство с цел осигуряване на възможност за активно участие на заинтересованите лица в производството - това са лицата, за които актът създава права или задължения или засяга техни права, свободи или законни интереси. Съгласно чл. 66 от АПК, откриването на производството по издаване на общ административен акт се оповестява публично чрез средствата за масово осведомяване, чрез изпращане на проекта до организации на заинтересованите лица или по друг подходящ начин. В това уведомяване трябва да се включат всички основни съображения за издаването на акта, както и формите на участие на заинтересованите лица в административното производство по издаване на въпросния общ административен акт.

В настоящия случай, следва да се приеме, че са спазени изискванията на чл. 26, ал.4 от ЗУСЕСИФ, свързани с публично оповестяване на откриването на производството по издаване на общ административен акт. По делото е приложена разпечатка /лист 56/ от интернет страницата на програмата, от която е видно, че Управляващият орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 обявява на обществено обсъждане процедурата за подбор на проекти „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19” по приоритетна ОС 2 „Предприемачество и капацитет на растеж на М.“ по оперативната програма. Указано е, че заинтересованите лица могат да участват в производството чрез предложения и коментари на посочена електронна поща [-\[електронна поща\]](#).

Съдът намира, че актът е издаден от компетентен орган в рамките на

предоставените му по закон правомощия. Съгласно [чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ](#), ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. С Решение № 574/13.07.2016 г. на Министерски съвет е определен за управляващ и сертифициращ орган Министерство на икономиката, съответно за ръководител на УО – Министъра на икономиката. От своя страна, със Заповед №РД-16-785 от 17.05.2019г. /лист 59 по делото/, Министърът на икономиката определя С. К. - главен директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ за лице, което да изпълнява функциите на ръководител на Управляващия орган по приоритетни оси 1,2,3 и 4 на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“.Ето защо и доводите на жалбоподателя,че актът е нищожен се явяват неоснователни.

В случая обаче настоящият съдебен състав счита, че при издаване общия административен акт не е спазено изискването за форма на административния акт. За формалните изисквания към съдържанието на общите административни актове, по аргумент от чл. 74 от АПК се прилагат правилата за издаване на индивидуални административни актове.

Действително утвърдените условия са в писмена форма, но в нарушение на [чл. 59, ал.2, т.4 АПК](#) - в нея не са посочени фактическите основания за издаването ѝ, т.е. липсват мотиви на административния акт. Съгласно Постановление № 4/1976 г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004 г. по тълк.дело № №4/2002 г. ОСС на ВАС административният акт или отказът да бъде издаден такъв акт трябва да бъде мотивиран, включително и когато административният орган е овластен да реши въпроса по свободна преценка. Съгласно друго прието и наложено в практиката разбиране, допустимо е мотивите на административния орган по издаване на акта да не бъдат посочени изрично в акта, стига те да могат да се изведат от документите по преписката по издаването му.

В случая, настоящият съдебен състав констатира липсата на мотиви, които са обосновавали изключването на субекти, осъществяващи стопанска дейност и попадащи в обхвата на третиранията от по националното и от европейското законодателство като микро, малки и средни предприятия, които не са регистрирани по Търговския закон или Закона за кооперациите.

С точка 11.1. от Условията - Критерии за допустимост на кандидатите, подточка 1 е посочено, че допустими по процедурата за подбор на проекти са само кандидати, които са юридически лица или еднолични търговци, регистрирани съгласно Търговския закон или Закона за кооперациите и в Методология и критерии на Комитета за наблюдение на ОПИК за подбор на операции, в частта допустими кандидати отново също е посочено, че допустими кандидати са тези, „регистрирани съгласно Търговския закон или Закона за кооперациите“, но в настоящия случай липсват факти и обстоятелства, които са мотивирали административния орган да ограничи допустимостта на кандидатите само до тези, които са регистрирани по Търговския закон и Закона за кооперациите.

Мотивите на административния орган не са посочени изрично нито в Условията, нито в Решение на комитета за одобрение на Методология и

критерии на Комитета за наблюдение на ОПИК за подбор на операции. Липсва обсъждане на така заложеното изискване и в Протокол №2 от писмена процедура за неприсъствено вземане на решение от Комитета за наблюдение на ОПИК 2014-2020 и на ОПИМСП /лист 51/.

Процедурата на подбор на проекти BG16RFOP002-2.073 „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19“ е операция по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 по Приоритетна ос 2 „Предприемачество и капацитет за растеж на М.“, Инвестиционен приоритет 2.2. „ Капацитет за растеж на М.“. Съгласно одобрената от ЕК Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност, целевата група по приоритет 2.2. са малките и средни предприятия, а типовите допустими бенефициенти са съществуващи микро, малки и средни предприятия, клъстери, асоциации на бизнеса, както и организации и институции, които са свързани с осъществяването на дейности и представянето на услуги в подкрепа на бизнеса и подобряване на бизнес -средата.

Съгласно параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на действащия Закон за малките и средни предприятия /ЗМСП/„предприятие е всяко физическо лице, юридическо лице или гражданско дружество, което извършва стопанска дейност, независимо от собствеността, правната и организационната си форма“. Следва да бъде акцентирано, че тази дефиниция на понятието „предприятие“ отразява терминологията, която Съдът на Европейския съюз използва в решенията си, както и дефиницията, дадена в Препоръка на Комисията от 6 май 2003г. относно определението за микро, малки и средни предприятия. Видно от цитираната легалната дефиниция, понятието за предприятие не се изчерпа само с тези субекти, регистрирани по Търговския закон и Закона за Кооперациите, поради което следва да се изведе извод, че определящо за попадането на даден субект в кръга на малките и средни предприятие е стопанската дейност, а не правната организация. В подкрепа на последното по делото е приложен списък от Национален статистически институт на общия брой активни микро и малки предприятия в страната към 30.06.2019г. /лист 173/, от който е видно, че общият брой микро и малки предприятия в 413123, от които 926 са адвокатските дружества.

При издаването на оспорения в настоящото производство общ административен акт не са посочени евентуални разлики в неблагоприятните ефекти от пандемията, претърпени от опериращите на пазара субекти, представляващи микро, малко и средно предприятие, регистрирани по Търговския закон и Закона за кооперациите с тези субекти, регистрирани по Закона за адвокатурата. Остават неизяснени мотивите, с които е изключена допустимостта на микро и малки предприятия, регистрирани по реда на закон, различен от Търговския закон и Закона за кооперациите, макар и да попадат в кръга на третираните от българското законодателство като микро, малки и средни предприятия.

Съгласно наложеното в практиката разбиране мотивите са логическите изводи и съображенията на органа при издаване на акта. Липсата им е порок на формата на акта. Те са необходими на съда с цел правилно решение при

преценката на законосъобразността на акта, като чрез тях се проследява логиката и доводите на органа, посредством които той достига до издаване на административния акт. Действително, актът може да бъде саниран при последващо излагане на мотивите. Това разбиране е окончателно наложено с Тълкувателно решение №16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. Съгласно него мотивите към административния акт или към резолюцията за отказ за издаване на административен акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган в съобщението до страните, в писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия орган, който е издал акта. Такива мотиви обаче не са налице нито при обсъждането на акта, нито по време на неговото приемане, нито като част от административната преписка, изпратена на съда по повод на постъпилите жалби.

Липсата на мотиви е нарушение на формата на акта. То поставя съда в невъзможност да направи правилна преценка за законосъобразността на акта и заради това представлява самостоятелно основание за отмяна.

За пълнота на изложеното следва да бъде посочено, че при изпълнение на своите функции, Органите на изпълнителната власт, отговорни за управлението на средствата от ЕСИФ, следва да предоставят подпомагане на засегнатите от пандемията предприятия при съобразяване изискванията на член 107 от Договора за функциониране на Европейския съюз /ДФЕС/.

Съгласно член 107 от ДФЕС, освен когато е предвидено друго в Договорите, всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, е несъвместима с вътрешния пазар.

Следва да бъде посочено, че в Република България правни консултации могат да предоставят както вписаните по реда на Закона за Адвокатурата адвокати и адвокатски дружества, така и търговски дружества, регистрирани по реда на Търговския закон. (Решение №140/03.11.2010г., постановено по т.д. №90/10 на първо търговско отделение на ВКС). За разлика от регистрираните по ТЗ дружества, предоставящи консултантски услуги, адвокатските дружества и адвокатите, извън консултантската си дейност, предоставят и услуги по процесуално представителство, която дейност бе ограничена с Решение на Висшия съдебен съвет, обективизирано в Протокол №9/15.03.2020г., изменен с Протоколи №10/16.03.2020г. и №11/31.03.2020г., като се преустанови разглеждането на по-голямата част от гражданските, търговските и административни дела.

Въпреки че целта на процедурата е обявена като „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19”, от обхвата на помощта за изключени адвокати и адвокатските дружества, въпреки че те също са микро и малки предприятия и изключването им посредством т.11.1.1 от Условиата като допустими кандидати би облагодетелствало техните конкуренти на пазара за правни консултации, които са регистрирани по Търговския закон или адвокатски дружества,

регистрирани в друга държава-членка, които са подпомогнати на общо основание, заедно с останалите пострадали от пандемията микро и малки предприятия в съответните държави.

Поради което, съдът намира, че изключването, направено посредством т. 11.1.1. от Условиата, определящата като допустими кандидати само регистрирани по реда на Търговския закон и Закона за кооперациите и изключването на тези, регистрирани по реда на друг закон, а именно – Закона за адвокатурата, заплашва да наруши конкуренцията чрез поставянето в по-благоприятно положение на пазара предприятия, които са регистрирани по ТЗ за сметка на тези, регистрирани по Закона за адвокатурата.

В тази насока настоящият съдебен състав счита, че при издаването на оспорения общ административен акт органът е следвало да приложи разпоредбата на чл.51 ал.1 от Хартата за основните права в ЕС. За да се избегне нарушение на правото на ЕС, в процесите по вземане на решения на национално равнище (включително по-специално законодателните и административни процедури) следва систематично да се проверява дали се прилага Хартата на основните права на ЕС. Доколкото административния орган в тази процедура пряко се ръководи от решенията на Европейската комисия в одобрената от нея рамка, а също така прилага разпоредби на първичното и вторично европейско законодателство, то и следва да се отбележи, че Хартата винаги е приложима, когато държавите членки изпълняват ролята на представител за Европейския съюз. „Ситуацията на представителя“ е свързана с изпълнението или транспонирането на правните актове, извършвано от институциите, органите, службите или агенциите на Европейския съюз и на държавите членки. Решение на Съда от 15 юни 2017 г., *L. R. transporto priemonių draudikų biuras срещу G. Dockevičius и J. Dockevičienė*, C-587/15, т. 36 и 44; Решение на Съда от 13 юни 2017 г., *E. F. и др. срещу Casa Județeană de P. S. и др.* [голям състав], C-258/14, т. 35. Ето защо и при приемането на процесния административен акт, органът е следвало да се ръководи от разпоредбите на ХОПЕС. В тази връзка следва да се отбележи, че правото на ЕС не забранява ограничаването на правата, регламентирани в Хартата, но поставя пред националните органи определени изисквания. В тази връзка органът е следвало да съобрази чл.20 и чл.21 от ХОПЕС, като извърши необходимите проверки съгласно чл.52 от Хартата, за да прецени дали подобно ограничаване на правата е допустимо и пропорционално на преследваната цел. Ограничаване на упражняването на признатите от Хартата права и свободи се допуска при следните условия:

-то трябва да бъде предвидено в закон;

-то трябва да зачита основното съдържание на същите права и свободи;

-то трябва да преследва признати от Съюза цели от общ интерес или необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора (законосъобразна цел);

-в съответствие с принципа на пропорционалност то трябва да бъде

необходимо и действително да отговаря на заложените цели (принцип на пропорционалност). За да се извърши тази преценка административният орган е следвало да изложи своите мотиви за подобен вид ограничаване на правата, като липсата на подобен вид мотивировка всякога прави акта порочен от гледна точка както на националното право, така и на правото на ЕС. За съжаление единствените мотиви на органа се съдържат едва в писмените бележки на неговия процесуален представител - а именно, че премахването на изискването за регистрация по ТЗ и ЗК разшири обхвата на лицата, които могат да участват в процедурата, което ще направи невъзможно изготвянето на обективни критерии и документация и пълно изпълнение на приетата рамка и цели на ОПИК. Както бе посочено и по горе рамката и целите на ОПИК е насърчаване на малките и средните предприятия, а в дефиницията в закона подобен вид ограничаване на вида малки и средни предприятия в зависимост от регистрацията им по ТЗ или ЗК не е предвидена, отделно от това броят на адвокатските дружества съгласно приетата статистическа информация на фона на общия брой малки и средни предприятия е пренебрежимо малък, за да се приеме доводът на ответника, че ще се разшири обхвата на лицата, участващи в процедурата. Останалите доводи, свързани с невъзможност да се изготвят обективни критерии и документация за целите на ОПИК житейски и правно нелогично се сочат като основание за изключването на лица, регистрирани като жалбоподателите като адвокатски дружества от предоставянето на помощ в следствие на пандемията, при положение, че всички малки и средни предприятия, в това число и адвокатските дружества подават ГДД по ЗКПО и единствено разликата в приходите и оборота на тези предприятия е заложен като критерий за отпускането на помощ за преодоляване на последиците от пандемията. Всичко изложено по горе води на извода, че органът не е извършил преценка на пропорционалност така както изисква чл.52 от ХОПЕС, не е съобразил разпоредбата на чл.20,21 и 51 ал.1 от ХОПЕС, като едновременно с това е нарушил и националния закон, даващ дефиниция на понятието малки и средни предприятия, които са обхванати от процедурата. Съгласно член 52, параграф 1 ХОПЕС Всяко ограничаване на упражняването на правата и свободите, признати от настоящата Харта, трябва да бъде предвидено в закон и да зачита основното съдържание на същите права и свободи. При спазване на принципа на пропорционалност ограничения могат да бъдат налагани само ако са необходими и ако действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора. Ето защо и само на това основания оспореният общ административен акт в частта, посочена по горе следва да се отмени.

За дискриминацията:

По отношение на наведеният от жалбоподателите довод за наличие на дискриминация, изразяваща се в третирането по различен начин на правни субекти само на база правната им организация, допусната посредством т. 11.1.1. от Условието, която определя като допустими кандидати само регистрирани по реда на Търговския закон и Закона за кооперациите, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Съдът на ЕС провъзгласява принципа за равното третиране в общ принцип на правото на ЕС. По думите на точка 23 от решението от 16 декември 2008 г. по дело C – 127/07, *A. A. и L.*, „[о]бщият принцип на равно третиране в качеството си на общ принцип на общностното право изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. по-специално Решение от 13 декември 1984 г. по дело S., 106/83, R., стр. 4209, точка 28; Решение от 5 октомври 1994 г. по дело C. и др., C-133/93, C-300/93 и C-362/93, R., стр. I-4863, точки 50 и 51, както и Решение от 11 юли 2006 г. по дело F. E., C-313/04, R., стр. I-6331, точка 33).“

В тежест на ответника в настоящото производство- Главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител Управляващ орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 бе да установи евентуални разлики в неблагоприятните ефекти на пандемията претърпени от опериращите на пазара търговски дружества, предоставящи правни консултации и адвокатските дружества, предоставящи същите услуги.

С решение от 21 юли 2011 г., *P. K.*, C-104/10, EU:C:2011:506, Съдът на ЕС приема, че държавите членки следва да предприемат мерки в областта на тежестта на доказване при дискриминационни дела, така че, когато лице докаже факти, които позволяват да се допусне съществуването на дискриминация, ответникът да бъде задължен да докаже, че принципът на равно третиране не е нарушен.

Принципът на равенството е сред тези, от които се ръководи дейността на Съюза. Според член 18 ДФЕС: „В обхвата на приложение на Договорите и без да се засягат специалните разпоредби, съдържащи се в него, се забранява всякаква дискриминация на основание гражданство. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, могат да приемат правила, с които да забранят тази дискриминация“.

Налице е значителен обем съдебна практика, създадена от Съда на Европейския съюз, който идентифицира и прогласява принципа на равно третиране и забраната за дискриминация като общ принцип на правото на Съюза.

Забрана за дискриминация възниква, ако: (1) фактите по делото разкриват различно третиране (2) при сходни случаи, (3) това различно третиране няма разумно и обективно оправдание, основаващо се на обществения интерес, и (4) не е постигната необходимата съразмерност между преследваната легитимна цел и използваните средства за постигането.

Държавите членки са длъжни да третират по един и същи начин еднаквите случаи и по различен начин – различните случаи, съразмерно на тяхното различие. Понятието „еднакъв“ в този смисъл не трябва да се тълкува буквално; то следва да се разбира по-скоро като аналогични или сравними ситуации.

Както бе посочено по-горе в настоящото решение, съгласно параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на действащия Закон за малките и средни предприятия /ЗМСП/, „предприятие е всяко физическо лице, юридическо лице

или гражданско дружество, което извършва стопанска дейност, независимо от собствеността, правната и организационната си форма“.

С изключването на субекти, осъществяващи стопанска дейност и попадащи в обхвата на третираните от националното и от европейското законодателство като микро, малки и средни предприятия, които не са регистрирани по Търговския закон или Закона за кооперациите, биват третирани по различен начин еднаквите субекти, които попадат в обхвата на определените от националното и европейското законодателство като микро, малките и средни предприятия единствено на база организационната им форма. В тази насока от приетите като доказателства по делото писмени материали се установява, че други държави членки не поставят подобни ограничения по повод на правните субекти, подлежащи на помощ в следствие на пандемията отнасящи се до начина им на регистрация и правно организационната им форма.

Нещо повече при комуникацията си с Европейската комисия по повод отпускането на държавна помощ като компенсация на лицата в следствие на пандемията и рецесията в икономиката, българското правителство се е позовало на определението на микро, малко и средни предприятия съгласно параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на действащия Закон за малките и средни предприятия /ЗМСП/, получило е одобрение на мярката от страна ЕК, след което на ниво Управляващ орган без обективно оправдание, в нарушение на националното законодателство и на ХОПЕС, както и на чл.18 и 19 от ДФЕС е заложило критерии в оспорената понастоящем разпоредба от общия административен акт, с които юридически и фактически е стеснило дефиницията на малко и средно предприятие и е изключило, без да се извърши проверка за пропорционалност, 926 подобни предприятия, каквито са адвокатските дружества, които не са регистрирани по ТЗ или ЗК/ макар процедурата за регистрацията им по ЗАДв да е сходна или идентична с тази по ЗТР или ЗК/, но като стопански субекти оперират на същия пазар, като останалите малки и средни предприятия, декларират доходите си и ги облагат по същия начин както малките и средни предприятия и търпят последиците на пандемията по същия начин както малките и средни предприятия. Отделно от това в самия акт или в придружаващите го съгласно закона документи, в това число и свързани с обществено обсъждане липсват обективни мотиви поради каква причина е възприет подобен тип ограничение на субектите, които могат да се ползват от помощта по програмата.

При издаването на оспорения в настоящото производство общ административен акт не са посочени евентуални разлики в неблагоприятните ефекти от пандемията, претърпени от опериращите на пазара субекти, представляващи микро, малко и средно предприятие, регистрирани по Търговския закон и Закона за кооперациите с тези субекти, регистрирани по Закона за адвокатурата. Остават неизяснени мотивите, с които е изключена допустимостта на микро и малки предприятия, регистрирани по реда на закон, различен от Търговския закон и Закона за кооперациите, макар и да попадат в кръга на третираните от българското законодателство като микро, малки и средни предприятия.

По изложените съображения съдът намира оспореният административен акт

за незаконосъобразен – издаден в нарушение на изискването за форма, поради липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му – отменителни основания по чл. 146, т.2, т.3, т.4 и т.5 АПК, и като такъв ще следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото и направеното от жалбоподателите -Адвокатско дружество „Е. Ф.“ и Адвокатско дружество „Ф., Т., М.“ искане за присъждане на направените по делото разноски на основание чл. 143 от АПК, такива следва да им бъдат присъдени. Дължимият на Адвокатско дружество „Ф., Т., М.“ размер на разноските, следва да бъде определен съгласно представения по делото списък по чл.80 от ГПК /лист 146/ - в общ размер на 257, 20 /двеста петдесет и седем лева и двадесет стотинки/ лева. Доказателства за направените разноски от страна на Адвокатско дружество „Е. Ф.“ са представени само за внесена държавна такса в размер на 50 /петдесет/ лева, поради което ответника следва да заплатят тази сума.

С оглед прекратената част на производството право на разноски има и Заместник-министъра на икономиката и председател на Комитета за наблюдение на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, които се следват в размер на 100 лв за юрисконсултско възнаграждение от страна на оспорващите адвокатски дружества.

Водим от горното и на основание [чл. 172, ал. 2 от АПК](#), от АПК, Административен съд София-град, шестнадесети тричленен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Условия за кандидатстване и изпълнение на одобрените проекти за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 по Процедура за подбор на проекти BG16RFOP002 - 2.073 „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“ в частта им по точка 11.1. – Критерии за допустимост на кандидатите, подточка 1, в частта „регистрирани съгласно Търговския закон или Закона за кооперациите“.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Адвокатско дружество „Е. Ф.“, на Адвокатско дружество „Ф., Т., М.“ и Адвокатско дружество „С. и К.“ срещу Методология и критерии на Комитета за наблюдение на ОПИК за подбор на операции, в частта относно изискването „регистрирани съгласно Търговския закон или Закона за кооперациите“, одобрена с решение на Комитета за наблюдение на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 и ПРЕКРАТЯВА производството по адм. Дело № 4697/2020г по описа на АССГ в тази му част.

ОСЪЖДА Главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител Управляващ орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 да заплати на -Адвокатско дружество „Е. Ф.“ сумата от 50 /петдесет/ лева, представляваща направените по делото разноски.

ОСЪЖДА Главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове

за конкурентоспособност“ и ръководител Управляващ орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 да заплати на Адвокатско дружество „Ф., Т., М.“ сумата от 257, 20 /двеста петдесет и седем лева и двадесет стотинки/ лева, представляващата направените по делото разноски.

ОСЪЖДА Адвокатско дружество „Е. Ф.“, Адвокатско дружество „Ф., Т., М.“, Адвокатско дружество „С. и К.“ да заплатят на Заместник-министъра на икономиката и председател на Комитета за наблюдение на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 разноски в производството в размер на 100 лв за рисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.